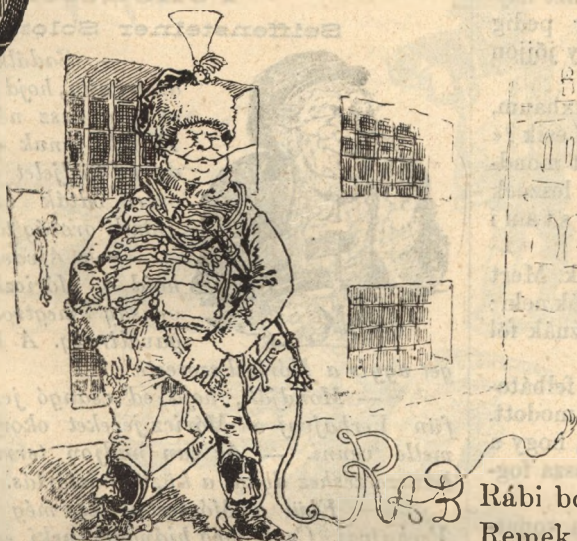

BORSSZEM JANKÓ

JÓKAI MÓRHOZ.

Rábi borzalmas történetét
Remek tollal világgá hirdetéd.
Múzsáktól áldott halhatlan kezéd
A száz éves mult éjibe vezet.

Kinek kezében élet és halál:
A vármegye bandává össze áll.
A szent igazság bátran küzd veled,
De szárnyszegetten hull a földre le.

Ha az igaz már győzelemre jut, —
Állit a vármegye hamis tanut,
Gyilkost, a börtön sőpredékibül
És össze az igazság vára dül.

Átlát a szitán minden józan ész,
De haj! — a vármegye mindenre kész.
S barbár cynismus száz csele között,
Hazáját hagyja el az üldözött.

Rab Ráby-féle ügy ma sem mese!
Van olyan, jobbat nem költhetsz te se.
Csak ird le ezt, — ha fényesb nap ragyog,
Borzadnak rajta jövő századok.

Jelenetek a törvényszék előtt.

Védő ügyvéd. Ön az az Ipsilonffy, aki Illaván kegyetlenséggel párosult gyilkosság miatt 15 évig fogva volt?

Tanu (önérettel.) Csak 13 évet ültem le!

* * *

Elnök. Kérem a tisztelt közönséget, ne tessék káromkodni, különben köteles lennék megharagudni (Móriczhoz fordulva.) Ugy-é úgy értetted fiacskám, hogy a vér nem egészen csöndesen, hanem egy kicsit erősebben

folyt, illetve a padlásig spriczelt föl. Csak mondd ki bátran, ne engedd magad zavartatni. Hát hogy láttad?

Móricz. Ugy, amint a nagyságos elnök ur mondja.
Elnök. Hát ugy beszélj!

A nyiregyházai törvényszéknek.

Tekintetes törvényszék!

Már látjuk, addig nem oszlik el a sötétség, míg magunk nem megyünk oda és világosságot nem terjesztünk.

Azok a bizonyos szombati gyertyák.

Apró hírek.

+ **Hiteles forrásból** értesülünk, hogy Spanga és Pitéli urak roppant erkölcsi megbotránkozással nyilatkoztak az eszlári sakterekről, akik (ipsissimis verbis:) »olyan kegyetlenséggel ölték meg azt a kis lányt.«

• **Az egy latin anya gyermekei**, az olasz és a francia, erősen fraternizálnak. Közös anyanyelvüket öltögetik a németre.

Ω **Furcsák** azok a védők. Eleinte egyre azt hajtották, hogy az elnök *küldje ki* Baryt. Mikor pedig »kiküldte«, akkor zsandárt eresztettek utána, hogy jöjjön viszsza.

* **Mikor Móriczkát szembe köpte** a kis Buxbaum, Móriczka azt kérdezte a csendőrtől: »Bácsi, eső esik?«

⊥ **Bary**, Henter et Co. uraságok, mind azt mondják Móricznak, hogy! »fiam!« Bezzeg, azok lesznek még csak a szenzációs hírek, ha Móriczka a mostani apjuk ellen fog vallani!

♀ **Variáns.** Nagy kínban lehetnek Baryék. Mert ha Móriczot »fia m«-nak hívják, hogy mondhatják neki: »... azt a zsidó-fattyu voltodat!.. hogy huznák föl apádat!«

➤ **Somoskeőy** — a Péczeli ur példáján felbátorodva — hír szerint szintén állami hivatalért folyamodott. Irányadó körökben azonban valószínűnek tartják, hogy a folyamodást *kellő qualificatio hiánya miatt* vissza fogják utasítani.

× **Péczeli** ur az Eötvös által az ő multjára vonatkozó kérdést »*aljas személyeskedésnek*« nevezte. Hát egy éb személyeskedést várt Péczeli ur?

Δ **Korniss** elnök akkor, midőn Péczeli urat Eötvössel szemben tanusított illetlen viseletéért meginteni fölöslegesnek tartotta, csak logice cselekedett. Mert mit ér annak az intés, akinek Illava se használt!

** **Péczeli** tszéki irnok ur többé mint tanu nem szerepelhetvén, a szőnyegen lévő gyilkosság mi módon történhetett elkövetésére nézve, esetleg mint szá kértő fog kihallgattatni.

□ **Legujabb.** A Péczeli ur nyugdíjaztatására vonatkozó hírek mindinkább megerősítést nyernek. — Hogy a szolgálati időbe az illavai 12 esztendő — mint szintén állami intézetben eltöltött idő — be fog-e számíttatni? — az ma még csak megerősítésre váró combinatio.

— **A jogi** bölcséletet sajtószertü casuistikával magyarázta a »Budap. Hrlp.« Csakhogy *kaasuistikával*.

** **Jön a kolera!** No még csak az kell. Akkor lesz majd igazán *saison morte*.

— **A külföldi lapok** nagyban foglalkoznak velünk, de nincs benne köszönet. Csak úgy foglalkoznak, mint a nyiregyházi törvényszék a sakterekkel: hogy elítéljen bennünket.

+ **Krasevski**, az elfogott lengyel író, börtönben üli 80-ik születés napját.

* **Légből** kapott dolgokat közlött az »Egyetértés« Hoitsy Páltól.

□ **Silberer** ur, bár szédítő magasokba jár: nem szédelgő, ámbátor két napon át sok port hintett a budapesti közönség szemébe.

— **Vogel Amselt** úgy vallatta keserűvizes vallotója, hogy: »Vogel trink, oder du stirbst.«

• **Pulszky Ferencz** tegnapelőtt tette föl ismeretes florencei szalmakalapját. (1843-ból való.)

* **Dr. Pulszky Ágost** új kabátot csináltatott. (Pepita szövet, ára 18 ft.)

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Sadálkozom magamat azon rajta, hojd a herr fiün Ütvüs oraság rasz néven veszi, hojd a Péczely irnok oraság nincs rendüri fülödjelet olott. Hiszen épen ozért odták ütet a Recsk y Bondi oraság társóságába!*

— *Alvasom az ójságban, hojd a Móriczkát a Verhajvaj oraság megtroktálta. Könynyö gavalírság. A hozzávaló kültset*

get ugysis a Móriczl szerezte.

— *Mondják, hojd ed csángó jerek helyett a herr fiün Verhajvaj a Móricz jereket okorja ürükbe mogo mellé venni. — Az van nadjon természetes. A küzül ház szerzéshez dokál a küzül háztortás.*

— *Ebül a Móriczbul lesz még idővel egy egész Verhajvaj. Csak még hiándzik neki egy Dido, egy ház, meg egy lop.*

— *Meg van akadva a svógorom, a Spitzig Iczig. Minden esztendübe el küll neki meni Mehódiába fürödni. Edig az otani oláhok lenéztek ütet, mert zsidó. Most meg azért is fognak lenézni, mert madjar.*

— *Sokszar olvasam az ójságokban, hojd a tiszoeszlári türténet edj valóságos szindarab. Ha ez így van, kíváncsi vadjok rá nadjon, vajon ki a sógó? A szerzöt már üsmerünk.*

— *Sadálkozzák azon rajta, hojd a herr fiün Friedmann oraság ki okorja otasítatni társalási terembül a Bary oraságot. Tonálok én ezt naidon természetes! A Bary oraság nem tudja megféni a zsidókkal edj arszágban, hoid todna vele megféni edj szabában?*

— *Oz o Péczeli oraság van edj jönörö jerek! Szeretnék sak azt, ha elitélnék örökös tanókihollgotásra.*

— *A tanó oraságok az eszlári procezzszban angyit hazodják edmás szemé küzé, angyit garambás-kodják edmással, hojd az edj valóságos vallás háboró.*

— *Szép tanók! Sakkal jobbakat és olcsóban kaphatták volna az Orczische kávéházba.*

— *O nyiredházi láza s poblíkomot én, ha dakter volnek, elköldeném a fronziákkal Tonkingba. Vegyenek beük is chinát.*

— *Ho Seiffensteiner nem volnék, Séeyffertsteiner szeretnék lenni.*

ESTILAP

TÖRMEDVÉNY.

A zúzó roppantság óriás iszonyúságának fogvaczogtatása hepp-heppileptikus rángatózásba dönti a sakterliga enszennyében fetregő gyalázatának világra vonító veszett-ségét.

Mint a Geszléri bünhal-maz rothadásának közepébe süvítő vontesövű puska-golyó furódott be a baryczidai Tell Vilmos boszulva lehegő akaraterejének nyomása alatt:

ugy a sakterliga bünmocsarának büzhödt röffenete is szétloccsant a Péczely buzogányának zuzva vágó suhintásának hatalmától!

Dicső! Dicső!! Dicső!!!

Az igazság szeplőtlen fogantatása vakítóan ragyogott Péczely pánccéljának vértezett alabárdján, s az undok saktervédő banda megsemmisülve rogyott össze egy a világtól tizenhárom éven át magányba vonult, bőjtképes nagy szellem testeket feltagoló őscsapása alatt.

Igenn, Péczely! for even lasting!

Fractus — illavatur!

És Móricz! Móricz! Mint a gye-henna gomorhosodomai zsarátnoka égette egykoron a sóbálvány meredező talpát: úgy pörkölt rá ez a dicső gyerek a szü-zérvét habzsoló, elrugaskodott apa szemtelen ábrázatára!

Szerényen megvallom, hogy ilyen gyereket nem produkált eddig az antisakterliga coalitioja sem. Harmadik Rikhárdal szólok: ha a nagy Verhasovay nem volnék, Sarf Móricz szeretnék lenni.

Most ugass Wirhow!

— Dido, hepp!

* * *

Verhasovay szösszentései.

— Egy holt vértanunál többet ér egy eleven házi ur.

* * *

— Az én hangom hatalmasabb a jerikói trombitánál. Ez csak egy falat döntött le, de az enyém házat épített föl.

* * *

— Rágalmaznak, hogy a zsidók meg akartak vesztegetni egy fél millióval. Ha nem igaz — mit fogják rám? S ha rám fogják, mért nem igaz?

* * *

— Nagyszerű gyerek ez a Móricz! Vallomása után kenetesen csókoltam meg az aranyos gyerekeket. Éreztem, hogy ez az egyetlen zsidó, aki méltó hozzám.

* * *

— Rang és mód. Ez az én életem két felvonásos színjátékának a neve. Az egyik színtere Czegléd, a másiké Tisza-Eszlár.

* * *

— Beszélük, hogy a zsidók titokban vesztegetnek. Bizonyos is. De hol? Mikor? Ó, csak juthatnék e titok birtokába!

Felköszöntési minták.

— Román nemzeti ünnepek számára. —

FELSÉGES ur! Egy előttem szónokolt jeles női egyéniség arra emlékeztette fölségedet, hogy koronájából három gyöngy hiányzik: Bukovina, a Bán-ság s Erdély. Én tovább megyek. Három gomb is hiányzik fölséged kabátjáról: Spanyolország, Franciaország és Olaszország. Varrja fel e három gombot és készen lesz a panromán disz-kabát. Emelem poharamat arra a szabóra, akinek kezében lesz az a tű, melynek fokán keresztül fog férni az a czérna, mellyel ez a három gomb felvarrható lesz. Eljen!

Felséges úr! A szabómesterség szép és diszes mesterség. Én három lyukat veszek észre fölséged disz-palástján. E három lyukat csak úgy reparálhatja ki, ha három foltot vet rá. E foltok neve: Byzancz, Bombay és Moszkva. Tanuljunk varrni és varrjunk — varrjunk, várjunk mindaddig, amíg a lyukak többé n m fognak látszani. Eljen!

Fölséges ur! Mindaz, amit előttem toasztozottak felpohárköszöntöttek, nagymérvű szerénysége és kishitű mérséklete által pironkodásra késztet. Bombay, Moszkva, Byzancz? Azt hiszi tán valaki, hogy a panromán disz-palást ezzel ki lesz fődozva? Soha! Fölséged rongyokban jár, öltözéke koldusos. Én, fölséged legalávalóbb hive — mondok leghivebb alattvalója — ha ily ruhában kellene járnom — nem is mutatnám magamat az utcán. Egész uj — ujdonatuj kabátot kell rendelnie, melynek egyik ujja Európa, a másik Afrika lesz, háta mutassa Ázsiát, két első szárnya pedig Ausztráliát és Amerikát. Csak akkor fog a megalégedettség pezsgője poharamban örömgöngyözni, ha Bukarest és Jassy utcáin ily kabáttal sétálhat végig a román király. Se treasca!

(A nap, hold és csilagrendszer félelmében elbujik.)

Börzeviczy W. M. élczei.

— A főügyész-ség besaj-tópörli a »Budapesti Hir-lap«-ot. Kaas-nak egy czikke a »Kaasus belli«.

(Weh, wie modig!)

— Ajánlják Jó-kainak, hogy valamint a mult szá-

zadbéli törvényszéki visszaélésekről irt egy regényt, a »Rab Raby«-t, úgy írjon egyet a nyiregyházi perről is. Címe lehetne szerintem a »Rab rabbi«. (Düser Knabe Moritz: fängt an mir fürchterlich zu wörden!)

— Mondom az én kedves utitársamnak in partibus, Magyar plebánosnak, hogy mégis hatalmasabb volt hajdan az *Anathema-aesti*, mint mai napság a m a t h é m a E s t i. (Er hat sach nix übergehn!)

— Sokan hittek a tiszá-eszlári gyilkosság rituális voltában, de komolyan csak Verhovay épített rá. (Unheum-lüches Göbbüde nöben döw Fortuna!)

Éljen az igazság!

„Függetlenség“, 1883. jun. 23.

„Függetlenség“, 1883. jun. 25.

»Az igazságügyminisztert kérdik általunk: Van-e arról tudomása, hogy a szentesi királyi járás bíróságához irnoknak kinevezett Abafi, alias Pollák Ferencz csak nem rég a váczai fegyházból kiszabadult fegyencz?«

Péczei Kálmán, nyiregyházi tvszki irnok, illavai kiszabadult fegyencz urról pedig csak ezt a főntebbi közleményt olvassuk.

Helyes a kérdés! Ne is legyen állami hivatalnokká egy rovott ember.

B. J.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abrentius.

— Jót beszélt el a Ziczer Muki — a ki patvarista Hombár Mihály hátyánknál — a multkor a Pohlban. Azt mondja, hogy ha za jön a multkor és örvendő arccal belép az irodába. Hombár Mihály bacsi mondván: »Gyerekek, — a Zabi Tamást, azt a híres gaunert az én kitünő védbeszédemre ma ölmentette a bíróság a lopás vádjá alól. Zárjatok el minden kézzel foghatót és vigyázatok a kópéra, mert a

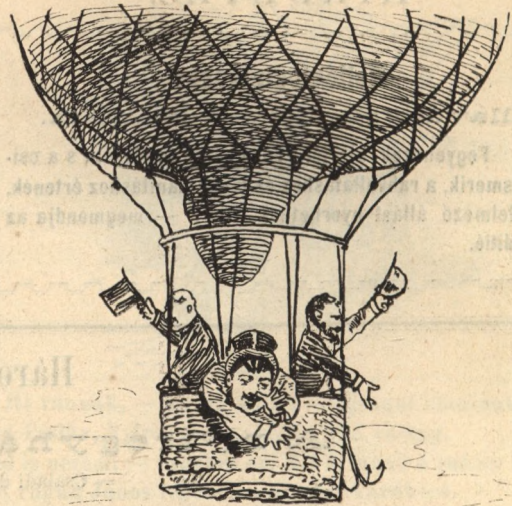
Zabi Joska délután el fog jönni ide megköszönni hatásos védbeszédemet.«

— Az Iczigemnek a szobája olyan most, mint valami czirkusz. Becsaptuk zálogba hozzá a vasparipáinkat. A kis Iczigei azon járhatnak most a zsinagógába. Iczigl auf dem Bicycl. Vagy elmondtam már?

— Az én beszámolóm, az lesz csak nagy sor: 16 patyolat ing, 30 koronás zsebkendő. Ki tudja, melyik péklegény parádézik benne! Hanem a kedves mamánál csókkal, szép szóval el lehet tussolni a dolgot.

— Szerencse, hogy H e n t e r várnagy nem lakik Budapesten. Az öregem hozzáadna kvártélyra s H e n t e r bácsi még utóbb engem is b e t a n i t a n a s én letenném a vizgát.

— Csak az vigasztal engem, hogy én is lehetek még jogi vezérczikk-író a »Bpesti Hírlap«-nál!

— Silberer jóvoltából így fogtam ki én az Iczigeimen.

Gyűjtő-Iv

Péczei Kálmánnak adandó babérkoszorú és diszserleg számára.

Antisemiták!
Péczei mártyr!
Eötvös a becsületében gázolt!
Meg kell jutalmazni!

Azért nyitunk aláírást egy babérkoszorúra, melynek leveleit sebére rakhassa s egy diszserlegre, melyből — ha a bánat megszállja — egy-egy korty frissen csapolt Lethe-vizet ihassék.

A rendező bizottság.

Aláírások.

Hepp! hepp!	— frt. 50 kr.
»Éljen Scharf Móricz!«	— » 20 »
N. N. (jelszó: ezoki zsidó!)	1 » — »
B. Eötvös József szelleme mint a zsidók emancipátora	000000 » — »
Deák és Széchenyi	000000000 » — »
Torquemada (a másvilágról)	1000 » — »

HIRDETÉS.

Mellékfoglalkozás

illavaival volt foglyok számára.

Fegyenczek, kik jól tudnak írni és olvasni s a csi-ziót ismerik, a rabváltáshoz és tanubetanításhoz értenek, jövedelmező állást nyerhetnek. Hol? — megmondja az expeditió.

Pálma legyezések.

— Szoknya-hombárúidék. —

— Nekem kellett volna az Ilka ártatlanságát bizonyítaniom. Vajjon nem a magam ügyefogyottsága sült volna-e ki?

*

— Az a Csicseri Bors indíthatna most kártérítési pör t, amért Iluska épen évnegyedkor vonta vissza a védjét, mikor az előfizetés ideje van, mely oly bönök ígérkezett e pikáns tárgyalás által. Én vállalkozom a pör vitelére.

Dr. Rákóczy Ignác.

Három liter bor

vagy

A nyiregyházi végtárgyalás.

— Családi dráma 10 rajzolatban. —

A jó majszer családotul ül az est-ebédhez ;
Jól is esik, ha az ember nehéz munkát végez.
De hát isten áldásához a borocskát elkel :
„Hozzál Gyuszi gyerek hamar vagy három literrel !”

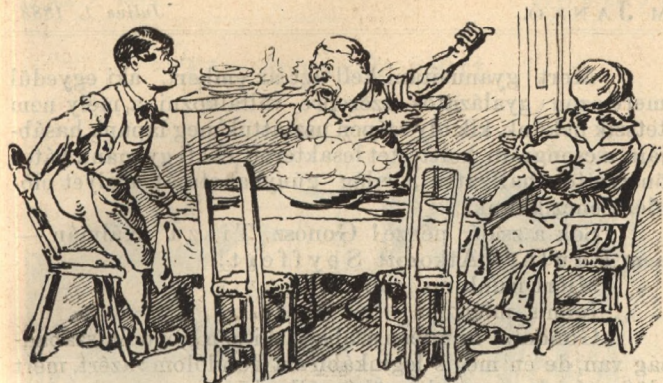
Kiszalad a Gyuszi gyerek, a kocsmának vagtat,
Hogy a vacsorához vigyen jó bort, litert hármat.
Három krajczár heverőben csürög a zsebében —
Trafik előtt fris ujság lóg, kifutja rá épen.

„Fékomadta Gyury kölyke, hol maradoz eddig ?
Nézd meg Julius, mert különben vissza se jó keddig”.
Szalad Julius, nagy erélyvel szedegeti lábát,
Majd csak haza dirigálja adta rossz Gyurkáját.

Itt a Gyurka, olvas mélyen, friss ujság kezében,
Nyiregyházi távirattal teliszedve szépen.
Nézi azt az észti-dolgót. Ez biz isten furcsa !
Betűzésbe belemélyed s ott ragad a Julcsa.

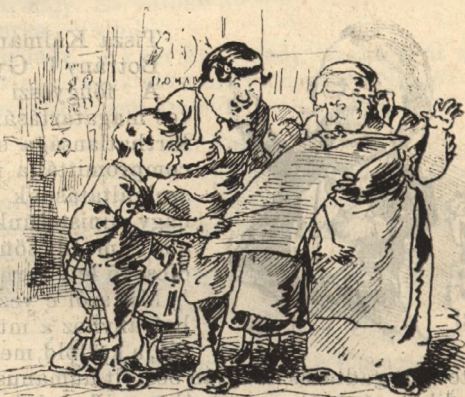
„Ejnye haragos, menyődörgös . . . egyik se jön már most !“
Elküldi most májszter uram a legényt a Jánost.
Megy a János sebbol-lobbal, szorongatja öklét —
Tudom isten haza veri májsztróm két rossz kölykét.

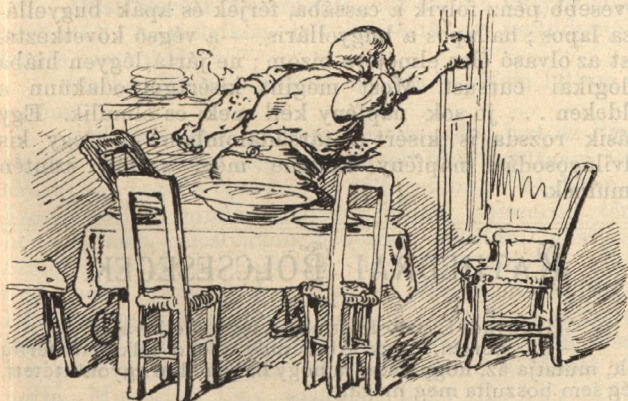
„No itt vannak, — anyye mi a ! — ujságot olvasnak ! . .
Tisza-Eszlár, Nyíregyháza, betől ritka vastag,
Hadd is nézem, — érdekes ez. Mit is mond a sakter !“
S ott ragad János legény is, az erős karakter.

„Lánczlobogos teremtetted ! . . feleszem Rezi,
Hol marad már az a három ? Szaladj csak meguezni !“
Haragosan, zsémbes szóval szalad is a mámi ;
„Hát ahhoz a boroskához sohse jutunk már mi ?“

„kutya fekom, jösztek haza ! Vagy hát miis lesz már ! . .
Mutassatok, mi hír is van ? Ujjé, Tisza-Eszlár !“
S szörnyüködő olvasásba merül el a mámi —
Öt is leffet a májsztrómnak most már haza várni.

„Az angyalát, meg a szentjét ! Babona van ebben ;
Hol maradnak ! Megyek immár legszemélyesebben.
A kik így megrontották az esteli ebédet,
Haza hajtom, megdöngetem ! . . meg én, mind a négyet“.

„No most kaptok . . . ni, ni, mi az ? Ujság . . Nyíregyháza“.
S májsztrómot is megragadja az olvasás láza.
Kihűl a vacsora otthon — ki is hűlt már régen —
Míndegy, csak az Eszti-dolgot kapjuk melegében !

IRODALOM.

➡ Epen most jelent meg! ➡

Válogatott káromkodások

Szítkozódások antiszemita számára.

Összeállította:

Egy hallgató a nyíregyházi tárgyalási teremben.

Förmedvényecske.

— A »Bp. Hrlp«-ban elköveti Ivorhovay. —

(Majmoletto.)

Tisza Kálmán!!!
Botrány! Gyalázat!
A főügyési helyettes magatartásának elvi tarthatlansága súlyosan compromittálja igazságszolgáltatásunk Pauler nagy ministerünk aerája alatt megdicsőült, t. i. dicsővé lett hirnevét.

Mit szól e vezérlázító botrányhoz a művelt világ, a külföld, melyeddig

a magasztos elragadtatás hangján beszélt humanus, csendbiztosi judikaturánkról s a rituális gyökösségbe vetett magas szellemi röptöt tanusító hitünk, fölvilágosult civilizált voltáról?!

Iszonyu, borzasztó rettenetes... csak Tisza Kálmán takti-politikája alatt megeshető elképzeltelen, — minket, kik pedig nem tanultunk büntetőjogot, minket is föllázító, vérigsértő közvédlőnek magatartása, mely gyalázatot hoz és becstelenséget lövel a hazára.

S ki az az ember?

Ez ember neve: Seyffert.

Nem-é botrány e név magában? Miért Seyffert?

Miért nem inkább Kozarek, Mokri, vagy Péczeli?

Miért nem?

Igenis, kérjük: miért nem?

Mi ezen urakban jobban megbiztunk volna, mint abban az emberben, aki megfeledez az arról, hogy a zsidókat föl kellene akasztania, akár bűnösök akár nem. S miért feledez meg?

Igen. Miért?

Igenis, még egyszer kérjük, miért?

Gondolni lehet akármit, hiszen gondolatszabadság van. Mi a legroszabbat gondoljuk.

Miért gondoljuk?

Igenis, miért?

Mert gyanusítani kell azt az embert, aki egyedül mert azon gyalázatos szerepre vállalkozni, a mely nem tetszik nekünk, kik oly szépen usztattuk meg lapunk hasábjain a csongrádi holttestet lesakterolt Eszti gyanánt, bátor önérettel hallgatva a világ gúnyhahotáját, melyet előidéze enczikünk.

Sok a zsidó, pénze! Gonosz Tisza Kálmán, — nem Pauler! Atkozott Seyffert!

Miért irunk mi így?

Igenis, miért?

Gondolni mindent szabad, hiszen gondolatszabadság van, de én mégis leginkább azt gondolom: azért, mert előfizetési évnegyed küszöbén állunk.

Tisza Kálmán!!! Seyffert!!!! Iszonyu! Égbekiáltó Borzalmas! Gyalázat!

— Pincsl, aló szuk sén!

A rozsdá.

— Tavaszai ivad-czikk. —

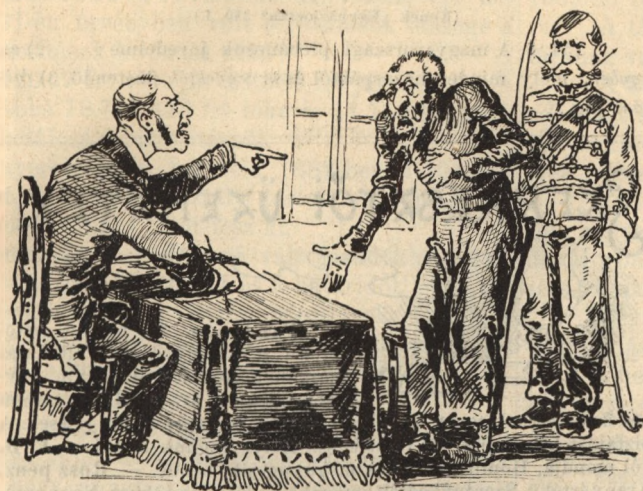
»Rozsda marja — nem ragyog« t. i. az aranykalász. A rozsda betegség olyan állapota a buzának, mint a társadalomnak a socialismus, antisemitismus és más egyéb rozsda. Roszasága miatt jobban hangzanék, ha »rozsdá« volna, de nem akarok Szarvas Gáborral összetűzni. Senki se szereti, se a huszár a kardján, se a gazda a búzáján, se a »Nyelvőr« a szótárban. Ez utóbbi azért nem, mert a »da-de« szörnycsaládnak tartozik, rokon lévén a vigardákkal, fagyaldákkal, árudákkal. Nyugodjék meg, sem Bugát, sem Szemere Pál, sem más neolog lelkén nem szárad; ortholog növény épen úgy, mint a dada és az a másik Dada (a hullás). A buza rozsdája igen hátrányosan elüt a kard rozsdájától, mert a tudomány eddigi tapasztalatai szerint nem köszörülhető ki; az olyan köszörűs, aki a kalászból azt a föltöt kiveszti, Magyarországon jó somma pénzt kereshetne. Egyébiránt csalódik, aki azt hiszi, hogy csak a földeken sárguló táblákat bántja ez a kelletlen vendég. Megrontja a szép asszonyok ruháit is, mert toilette és rozsdacsipte buza szoros nexusban áll egymással. Még pedig a logika következő szabályai szerint: ha rozsda esik a búzába, megromlik a szem; ha megromlik a szem, kevesebb pénz folyik a cassába; ha kevesebb pénz folyik a cassába, férjek és apák bugyellárisa lapos; ha lapos a bugyelláris — a végső következtést az olvasó éles elméjére bizom; ne járta légyen hiába a logikai cursust. Most megint kísértget odakünn a földeken... jó sok napfény kell neki és elmulik. Egy másik rozsda is kísért a társadalomban... egy kis felvilágosodási napfény kellene még, s tán szintén elmulnék.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Hunyadi László fejét négyszer kelle levágni.

— És, kérem, hogy Abel mily szelid lelkiületű fértu volt, mutatja az, hogy daczára hogy bátyja által agyonütötte, még sem boszulta meg magát.

Törvényszék előtt.

Biró. Ön zsidó!

Vádlott (hallgat.)

Biró (hevesen.) Feleljen! Zsidó ön?

Vádlott. Hiszen azért állok itt, kéremláson!

Ivorka

vagy

AZ UJABB MÓRICZ

avvagy

A legujabb sakterozás.

— Komédia több kefelevonásban. —

Személyek:

BR. KAAS IVORKA kis fiu (14 éven alul).

LÓDITSZKI igazságügyministeri csendbiztos.

MÁSLI BERCZI dtto.

HÖRCSÖGRÉTHY a »P. NAPLÓ« várnagya.

I. Felvonás.

Lóditzki. No Ivorka, hát mondd meg, igazán: nem láttál semmit azon a kulcslyukon körösztüln?

Ivorka. Micsoda kulcslyukon?

Mási Berczi. Teremtette, hát azon a kulcslyukon körösztüln, a melyiken bekukúcsáltál a jogtudomány fényes csarnokába?

Ivorka. Sohase néztem én oda be. Nem láttam én semmit.

Lóditzki. Dehogy nem! Mit tagadod, azt az ilyen, olyan . . . Mindjárt megmondom mit láttál. (Előveszi Paulernak egy iratát s olvassa:) »1883. június hó 24-dikén én Ivorka vallom minden kényszer nélkül, miszerint tény, hogy én ama kulcslyukon benéztem s láttam, miszerint Szeuffert főügyési helyettes becsalta a Magyar Justiticia nevű szüzet, földre teperte s elmetszette a nyakát. Lábát a Justitiának E ö t v ö s és F r i e d m a n n tartották, F u n t á k néni a tányérban a vért kavarta, Sz é k e l y a z ibriket eltette és H e u m a n n a lábost előhozta. Miszerint tény továbbá, hogy Rothschild

koldus zsidó a tálat tartotta, melybe a vér kifolyt, melyet aztán, mint magas keresztyén igazságügyministeri hivatalnokok mondják, a főügyészségi rituálékra használtak föl.« (Rákiált Ivorkára.) Adta kis kölyke, hát ezt láttad?

Ivorka. De nem.

Mási Berczi. Egy szót se! Ezt láttad, punktum!

Várnagy. Ej mit urak, adjátok csak az én gyakorlott kezeimbe vissza, majd azt látja, a mit mi akarunk. Nálam van ugyanis koszon, kvártélyon, én majd betanítom.

II. Felvonás.

(Hörcsögréthy várnagy a »P. Napló« büstyái mögött tanítja Ivorkát. Hogyan? Igenis, azt kérjük hogyan? »Gondolni lehet akármit, gondolatszabadság van.« A gyöngye gyermek mindinkább megtörik s fantáziája kezdi megragadni a beléje disputált rémképeket.)

Várnagy. Hát vallod e már?

Ivorka. Vallom.

Várnagy. És vallasz-e?

Ivorka. Vallok.

Várnagy. Akkor hát eredj, szaladj át a »Budapesti Hírlap«-hoz, s ott valld ki, mert a »Napló«-t annyira kompromittálni nem szabad. (Ivorka oda szalad.)

III. Felvonás.

— Színhely »Budapesti Hírlap« —

Ivorka. »1883. jun. hó 24-dikén én kis Ivorka vallom minden kényszer nélkül, miszerint tény (Végighadarja.)

Egy psychologus. Szegényke, be van tanítva!

(Függöny legördül.)

Aeronautika.

— Saját különüktől. —

Szilberer jönn!

Ilyen a német! Léghajóval jöhetne és két n-nel jön. De hát itt van. A lövöldében már ott himbálódzik kaczerán az óriási gömb, akár egy hetyke körösmenti menyecske.

Megeresztettem reporter-fantáziám gyeplűit. Elképzelttem egy óriás hölgyet, akinek ez a gömb a »Cul-de-Paris«-a.

Beszállunk. A léghajó emelkedik. A katona zene rákezi a »Höher Péter«-t. Máris ezer méternyi magasságból halljuk a nótát. Egy német collega aggódó arccal hallgatja. Nyilván jobb szeretné azt a másikat, hogy »Aussi möcht' i!«

Lenézünk a magasból. Milyen aprók innen a mások óriási dimenziók! Még szeretett hazánk deficítje is elég türhetőnek látszott.

Repülünk. Valjon hová visz ez a csodás masina? Akárhova, csak Szabolcsba ne! Ott még vannak boszorkányperek.

Leszállunk. A kosár levisz a mennyből, mintha egy szép lány kosara volna. — Ki akarjuk eresztetni a gázt, lassan megy. Eldeklamáltam a csökönyösnek egy új lyrikus szerelmes versét, mire rögtön ellillant

Ügyészi utasítás.

— Kiadja Verhasovay Gyula antisemita főügyész. —

Az ügyész feladata a zsidókat tényleg meggyőzni arról, hogy a természet őket akasztófa virágainak teremtette. Ennélfogva a leghelyesb ut a rövidesen való elbánás, vagyis a vádlott zsidónak előleges felfüggesztése az akasztófára, elég idő maradván fenn a levételre akkor, ha netán a körülmények gyalázatos összejátszása következtében azon hihetetlen tény sülné ki, hogy a vádlott, zsidósága daczára is, ártatlan.

Hogy hivatásának kellően megfelelhessen, a mentő tanukat ijesztés, rémitgetés, erőszak mellőzésével a verésnek enyhe alkalmazása, a spanyol csizma, vas-szűz, nyújtó létra, forró olaj stb., emberséges és értelmes felhasználása által rábirja, hogy a vallomástételtől tartózkodjanak, ellenben a terhelő tanukat jutalmazással, bátorító buzdítással nemes hivatásuk teljesítésében tőle telhetőleg gyámolítsa. Célja s eszményképe az igazság legyen, derítse ki tapintatos és helyes eljárásával, hogy az igazság soha sincs, nem is lehet zsidó részen, s iparkodjék kérdéseivel mindig még a látszólag ártatlant is törbe ejteni, azon helyes elvből indulván ki, hogy a zsidó — ha egyik vád alól fel is menthető — száz más miatt kétségkívül megérett a bitófára.

A Móricz gyerek vacsorája.

— Mit kaptál vacsorára, Móricz ?
— Poflevest, buktát a hátamba, disznólabát a képembe, és csemege gyanánt baraczkot a fejembe.

SODABOGARAK.

Nősülni óhajt.

Nősülni Hazánkban óhajtók
Mert nőtlen örökó maradni nem akarok
De csak vagyontalan hölgyre van szükségem
Sugár magas termetű barna csinos legyen
Ha szőke lesz sebaj legyen magyar viseletje
Divat is úgy szép ha látszik gyönyörű termete
Író művész körből hogy ha találkozna
Ugy meg becsülném ám sosem korosodna
El viném Fördőkben tartunk előadást
Aratnánk a babért győztesen az áldást
Nagyon kérem én lát a Haza hölgyeket
A szép sugár termetű Tündéreket
Lakásom József utca tizenkilencedik szám
Kérem a lelki atyám adjon jó nőt igazán
Nevemet sem titkolom ismerjen mindenki
Én vagyok a lelkes Hazafi Veray

Hazafi Veray János

A haza vándor koszosus poétája
Százén árvtól özvegyeket segít mert meg sajnálja.

Munkálkotam Jun. 27-én 1883-ban B. Pesten örömben.

— Boldog plébánosok. —

(Konek „Egyháztogant“ 359. l.)

154. §. A magyarországi plébánosok jövedelme: . . . 2) az ügybér, mely minden házaspártól és özvegyektől fizetendő, 3) fuzási jog . . .

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Fandaugo. Mi az ön festői lejtése a nyiregyházai örült kalamajkához képest! Maradjon enyhébb időkre. — **B. J.** A tarcsai nevezetességnek sorát ejtjük. — **V. A.** Az apróságok jelesek. A biztatást köszönjük, de fölösleges. Helyt fogunk állani. — **F. D.** Jól mondja. Hombár bátyánk megnyugszik benne. — **Rosz pénz.** Aranyértékű Szerénykedjék kevesebbet s küldjön többet. Nagy agióval jegyezzük. — **A. F.** Sok része bevált. Köszönjük. Folytassa. — **Minotauros.** Bizony nagy baja van a berlinieknek is az ő Andrássaikkal. Ott meg azon panaszkodnak, hogy oda is betoppannak a burkus Mihasztnak, a hol semmi szükség rájuk. Ime a legújabb berlini sohajtas:

Wo man einen Schutzmann finde?

Diese Frage tönte lüde

Sonst von Mann und Greis und Kinde

Oft vergeblich in die Winde.

Aber nun giebt' s manchmal Gründe

(Polizei, verzeih die Sünde!)

Dasz man fragen möcht geschwinde:

Wo vor' m Schutzmann Schulz man finde?!

H. D. Igazoltnak, de épen most meddőnek tartjuk ama sajtópórt mi is. Ha megnyeri az ipse: akkor azt fogja förmedni, hogy a nép lelke szölt az itéletből. Ha megveszti: mint »vertanu« fogja kidüllesztetni a mellét. Kár kidomborítani az ilyen salakot. — **Dér-dur.** »Mily érzékenység a külföld sajtójának fölszólamlása iránt! Mintha megannyi sakterek volnának! De hát ha törődnek az európai közvéleménnyel, miért ázsiáskodnak?« kérdi ön. Mi is azt kérdezzük. — **Sz. P.** Dicsérete elhallgatása jól esett nekünk. Az elusztatott számhullára nézve ami külön Recsky Bandinkat küldtük ki. Élve »vagy halva«: de megszerzi. A Jób mire tette rá kezét? — **Jurista.** Csak elszundított kissé, de nem halt meg a jó szellem. Ön lesz az egyik ébresztője. — **Rivaról II.** Nem valami kapóra érkeznek a magyar írók és művészek Turinba Kossuth, és Párisba Victor Hugó és a francia sajtó képviselői elé. A nyiregyházai tárgyalás sötét fátyolt fog vetni erre az ünnepre. — **Szmbthly.** Rég benne volt a Spitzig Iczig naptárában. — **Anonymus.** Bergher ur, midőn megkérték, hogy abból a lapból szellemet idézzon, azt felelte: »Nem vagyok én charlatan!« Az ön förmedvénye nem vetélkedhetik az igazival. — **E. E. Jaj.** de ártatlan régiség! — **H. L. Gyöngécske.** — **Kotrász.** Nincsen annak se latinos, se magyar színe, elméssége meg úgy sincs. — **G. S.** A java régi. — **Pkt.** No, megesnek, ha ama tudós házas párnak közös munkáját, melynek megjelenését karácsonyra várják, szóvá tennők! Mi csak új régiséget közlünk, de régi ujságot nem. — **V. F.** Mulatságos. Megrajzoltatjuk a »Mihasztna András naplóra« számára. — **Korompai.** Nem gyerekes játék az? — **S. J.** Már enne volt lapunkban. — **V. L.** Dormitat bonus interdum Cicero . . . Bors. — **R. E.** Ön hű marad hozzánk és önmagához. — **Publicola.** Megrostáltuk »a tisztá borszemeket megtartottuk. — **G. D.** Csak a jó akaratát becsülhetjük. Az élcezek nem pattognak. — **V. A.** Való igaz! A tolvaj előbb tudja, hogy lopás lesz, mint a meglopandó. Fiat applicatio. — **Ügyvdn.** Csak ezek az izgalmas napok muljanak le, akkor aztán megint előkerítjük az »ártatlan tréfákat«. — **Mcsr.** Az asztal fölül másodikkal ültetjük. — **B. V.** Fölhasználtuk. — **V. J.** Azzal a lappal nem polemizálunk.

Felölő szerkesztő: CSICSERI BORS.

